

REGÉK, MONDÁK, NÉPDALOK BADACSONYRÓL

Szerelemre hangolva

Úgy mesélik, hogy amikor a vulkánok elszunnyadtak és elült a nehéz levegő, a Teremtő rácsodálkozott alkotása szépségére. Hogy a hegyek is megcsodálhassák magukat, lábuk elé óriási tükröt állított, majd kérésével a Naphoz fordult: vízen tükröződő, szerelmes sugaraival melengesse szívüket örökkönörökké.

A szoborszerű hegyek, a ráncaikban ringatózó hullámok és a hátukon táncoló fények ámulatba

ejtették az embert is, aki e páratlan szépség láttán, levetkőzve minden kishitűségét, alkotásba kezdett. Nehéz munkával szőlőt telepített, hogy majd gyönyörű borokkal a poharában újra és újra rácsodálkozhasson a mindennapok szépségére. Mert Badacsony szelleme, a hegy, a víz, a napfény és a bor által árasztott megkapó érzés rabságba ejt. Nem csoda hát, hogy mindazok, akik egyszer is meghallották az égre törő bazaltoszlop, a Harangozó-bérc hangját, édes rabságba estek. Badacsony szerelmesei, beavatottak lettek ők mindahányan. Mesék és legendák ismerői.

Tartson hát velünk képzeletbeli sétánkon, hogy együtt járhassuk be azt a vidéket, amelyet átjárnak a Harangozó-bérc szerelemre hangolt rezgései.

A Szürkebarát legendája

A XIII–XIV. században számos nyugati rend küldött szerzeteseket Magyarországra. Így történhetett, hogy a felsőtomaji pálos szerzetesrendhez francia szerzetesek szegődtek. Azt beszélnek, hogy a francia szerzetesek egy maroknyi csoportja magával hozta kedvenc szőlőjét is, a Pinot Grist. A szőlővesszőket a Badacsony oldalában nagy gonddal elültették. Minthogy a szőlő sok gondozást igényel, idejük nagy részét a hegyoldalon töltötték, s eközben fehér ruhájuk rendre bepiszkolódott. Mikor a munkából hazafelé tartottak, a helyiek látva ezt így szóltak: jönnek a hegyről a szürke barátok.

A Fára felfuttatott szőlő története

